

endnu ville være meget deelte og staae ligesaa skarpt imod hinanden som dengang. Jeg skal i den Henseende blot fremhæve, som et saadant Hovedpunkt, den hele Stilling, som een af de Kunstarter, der dyrkes ved Theatret, nemlig Balletten, skulde indtage. Det vil erindres, at der her, først fra Udvalgets Side fremkom et Forslag, som gik ud paa at stille det til Balletten hørende Personale paa en særegen Maade, saa at ingen fast Ansættelse for det kunde ventes, og det vil vistnok ikke være forglemt, hvorledes man fra mange Sider bestemt gik ud fra den Mening, at dette vilde være det samme som at decretere en fuldkommen Tillintetgjørelse af Balletten; i alt Fald antoges de Pittinger for det Modsatte, som bleve fremhævede fra Udvalgets Side, at udgaae fra Ubekjendtskab med de derhenhørende Forhold. Det viste sig ogsaa paa Rigsdagen selv, at der med Hensyn til dette hele Punkt, saavel angaaende Bedømmelsen af Ballettens Betydning for Scenen som angaaende Indskyldelsen paa Theatrets hele Stilling af dens borttagelse fra Scenen, var meget divergerende Anskuelser. Det andet Hovedpunkt, som ligeledes tildeels skyldtes Udvalget, var Bestemmelsen om, at Theatrets Fortjeneste skulde være beregnet paa et temmelig betydeligt Overskud, saa at de Udgifter, som man kunde kalde de absolut nødvendige, skulde, stillede i Forhold til de samlede Indtægter, afgive et Overskud af idetmindste 12,000 Rdlr., som man derefter vilde benytte til procentviis at skaffe Forskjellige af det hele Theaterpersonale, Directeuren incl., en forøget Indtægt. Der var ved denne Plan naturligtviis tilstgivet, deels at tilvejebringe en større Iver hos Personalet og deels at tilvejebringe en større Deconomie, idet man meente, at man saaledes vilde kunne stille Personalet i et Slags indbyrdes Control og Inspection med hinanden. Dette Forslag skyldtes, som sagt, kun tildeels Udvalget; thi det var allerede bragt paa Bane i den af selve Cultusministeriet nedsatte Commission; det var derfor ogsaa kommet under Forhandling af Theatrets Overbestyrelse, og den daværende Cultusminister udtalte sig i Lovudkastets Motiver meget bestemt imod det og fremhævede de mangfoldige praktiske Vanskelig-

heder, som derved vilde fremkomme, hvilket havde til Følge, at der ogsaa ved Afstemningen her i Salen var et meget stort Antal Stemmer derimod. Det tredje Punkt, med Hensyn til hvilket det maatte siges, at Lovforslaget gik ud paa noget væsentligt Nyt, og om hvilket det ogsaa viste sig, at Stemmerne i Thinget være meget deelte, var den Bestemmelse at kalde et Theatteraad ilive. Det vil erindres, at ogsaa denne Bestemmelse skyldtes Udvalget; Betænkningen gik imidlertid kun ud paa en meget svævende Ordning af et saadant Theatteraad. Udvalget var nærmest kommen til at optage en Bestemmelse derom ved den Betragtning, at det maatte være særdeles ønskeligt, at de mange forskelligeartede Regulativer, tildeels af temmelig gammel Oprindelse, maatte blive underkastede en nøiagtig og gjennemgribende Revision, og at det da maatte anses for at være i sin Orden og meget ønskeligt, at der ved en saadan Revision benyttedes nogle af de dygtigste og indsigtfulde Kræfter, som Theatrets eget Personale kunde frembyde; men man havde tillige i Betænkningen dertil søiet, hvad man antog at kunne staae i naturlig Forbindelse hermed, at saadanne Kræfter kunde benyttes til et staaende Theatteraad, som Udvalget dog kun havde kunnet overgive en enkelt Virksomhed, nemlig en raadgivende Virksomhed med Hensyn til Antagelsen af Personalet, men om hvis hele øvrige Stilling man ikke var istand til at udtale sig mere bestemt, end at det antydedes, at Raadets Stilling maatte blive at afgjøre ved et særegt Regulativ, og altsaa maatte overlades til Bestyrelsen. Det er altsaa klart af selve Betænkningen, hvad Sagens Natur ogsaa medfører, at dette Forslag gik saa stærkt ind paa det egentligt administrative Gebeet, at det umulig kunde kaldes tillive uden ved en i den Henseende sand og imødekommende Medvirkning fra selve Overbestyrelsen for Theatret, og Rigsdagens Bestemmelse desangaaende kan kun betragtes som en Antydning fra dens Side, som det maatte være Bestyrelsen overdraget at benytte efter det nøie Kjendskab til Theatrets hele indviklede Forhold, som den maa have, men som umuligt kan være tilstede hos Rigsdagen. Jeg skal endnu blot bemærke,